

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 48 / 27.05.2015

Překlad: Ing. Hana Petrusová

KARELSKÝ MEDVĚDÍ PES (Karjalankarhukoira)

ZEMĚ PŮVODU: Finsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 3.11.2014

POUŽITÍ: Lovecký špic. Pes určený především k zadržení zvěře při lovu losů a medvědů.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 5 Špicové a primitivní plemena.
Sekce 2 Severští lovečtí psi.
Zkouška z výkonu pouze v severských zemích (Norsku, Švédsku a Finsku).

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Za předka plemene je považován pes z území Komi, také nazývaný zyrianský pes. Nicméně původní předci plemene pocházeli z Karélie (Ladoga, Olonets a Severní Karélie), kde byli využíváni ke všem způsobům lovu zvěře. Šlechtění započalo v roce 1936 s cílem vytvořit robustního psa, který vyštěkává velkou zvěř. Tehdy bylo rozhodnuto, že jméno plemene je karelský medvědí pes. První standard byl uznán v roce 1945. První jedinci byli zaregistrováni v roce 1946. V současnosti je plemeno časté ve Finsku.

CELKOVÝ VZHLED: Středně velký špic s hustou srstí. Robustní, pevně stavěný.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Délka těla je pouze mírně delší než výška v kohoutku. Hloubka hrudníku je přibližně polovina výšky v kohoutku. Poměr mezi délkou čenichu a délkou lebky je přibližně 2 : 3. Délka lebky je přibližně stejná jako její šířka a hloubka.

POVAHA / TEMPERAMENT: Horlivý lovec; velmi nezávislý, přesto spolupracující při vyhledávání zvěře; zvěř ohlašuje štěkáním. Má ostré smysly, především čich, je proto vhodný pro lov velké zvěře. Velmi dobrý orientační smysl. Vyrovnaný, odvážný a vytrvalý. Vysoce vyvinutý zájem o zvěř. Velmi sebevědomý, může být agresivní vůči ostatním samcům, nikdy není agresivní vůči lidem. Poněkud rezervovaný.

HLAVA: Při pohledu zepředu trojúhelníkový tvar, ne příliš dlouhá.

MOZKOVÁ ČÁST:

Lebka: Široká, při pohledu zepředu a z profilu mírně klenutá, nejširší mezi ušima. Čelní rýha je sotva patrná. Nadočnicové oblouky jsou jen slabě vyvinuté.

Stop: Nepříliš výrazný, spíše dlouhý, plynule vyklenutý směrem k lebce.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Velká, černé barvy.

Čenich: Hluboký, jen mírně se zužuje směrem k nosní houbě. Nosní hřbet je rovný.

Pysky: Spíše tenké a přiléhající.

Čelisti/Zuby: Velmi silné čelisti. Zuby jsou dobře vyvinuté a pravidelné, úplný chrup (42 zubů) obvyklého zubního vzorce. Těsný nůžkový skus.

Líce: Jařmové oblouky dobře vyvinuté.

Oči: Poměrně malé, mírně oválné. Různé odstíny hnědé barvy. Ostražitý a temperamentní výraz.

Uši: Vztyčené, poměrně vysoko nasazené, střední velikosti, s mírně zaoblenými špičkami.

KRK: Svalnatý, střední délky, klenutý a bohatě osrstěný.

TRUP:

Kohoutek: Výrazný, především u psů-samců.

Hřbet: Vodorovný a svalnatý.

Bedra: Krátká a svalnatá.

Zád: Široká, silná a mírně spáditá.

Hrudník: Prostorný, nepříliš široký, poměrně dlouhý, dosahující přibližně k loktům. Žebra mírně klenutá, předhrudí dobře patrné, ale ne příliš výrazné.

Spodní linie a břicho: Břicho mírně vtažené.

OCAS: Vysoko nasazený, střední délky, zahnutý nad hřbet, špička ocasu se dotýká těla na bocích nebo na hřbetě. Přirozeně krátký ocas je přípustný a je stejnocenný s přirozeně dlouhým ocasem.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Silné s pevnými kostmi. Při pohledu zepředu rovné a paralelní. Nadloktí a lopatka jsou stejné délky; předloktí je mírně delší.

Lopatky: Poměrně šikmé, svalnaté.

Nadloktí: Mírně šikmá a silná.

Lokty: Směřující rovně vzad, ležící na kolmici spuštěné z kohoutku.

Předloktí: Silná a svislá.

Nadprstí: Střední délky, mírně šikmá, pružná.

Přední tlapky: Pevné, dobře klenuté, okrouhlé a směřující kupředu. Polštářky pružné, ze stran pokryté hustou srstí.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Silné a svalnaté, při pohledu zezadu rovné a paralelní.

Stehna: Široká a dlouhá se silnými svaly.

Kolena: Směřují kupředu, středně zaúhlená. Přední linie končetiny je plynule tvarovaná.

Bérce: Dlouhé a svalnaté.

Hlezna: Nízko položená, výrazně zaúhlená.

Nárty: Krátké, silné a kolmé.

Zadní tlapky: Pevné, mírně delší a méně klenuté než přední. Polštářky pružné, ze stran pokryté hustou srstí.

CHODY / POHYB: Lehký, prostorný a bez námahy. Snadno přechází z klusu do cvalu, který je jeho nejpřirozenějším pohybem. Končetiny se pohybují paralelně.

KŮŽE: Dobře přiléhající, bez vrásek.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Krycí srst je hrubá a rovná. Na krku, hřbetě a zadní straně stehen delší než jinde. Podsada měkká a hustá.

Barva: Černá, může být matná nebo mírně dohnědá. Většina jedinců má výrazné bílé znaky na hlavě, krku, hrudi, břichu a končetinách.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: Psi: 54-60 cm, feny 49-55 cm. Ideální výška: psi 57 cm, feny 52 cm.

Hmotnost: Ideální hmotnost psů 25 - 28 kg, fen 17 – 20 kg.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni a vlivu na zdraví a pohodu psa a na jeho schopnost vykonávat jeho tradiční práci.

- Slabá kostra.
- Úzká lebka.
- Silně vypouklé čelo.
- Špičatý čenich.
- Chybění zubů (kromě P1 a M3).
- Žluté oči.
- Měkké nebo netopýří uši.
- Lalok.
- Příliš hluboký nebo sudovitý hrudník.
- Strmé lopatky.
- Nedostatečně zaúhlená hlezna a ploché tlapky.
- Převažující bílá barva s černými znaky nebo vlkošedá srst.
- Silné tečkování bílých ploch.
- Zvlněná srst.
- Rovný nebo nedostatečně stočený ocas.
- Menší plachost.

VYŘAZUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo přehnaná bázlivost.
- Každý jedinec vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Předkus nebo podkus
- Modré oči.
- Svěšené nebo poloklopené uši.
- Jiné barvy než jsou popsány ve standardu.

Pozn.:

- Psi (samci) musí mít dvě normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.

- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno mohou být použiti v chovu.